

УДК 255:29.1

ФОРМУВАННЯ ОПОДАТКОВУВАНОВОГО ПРИБУТКУ В КОНТЕКСТІ ЗМІН ДО ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

А. О. Касич, О. І. Авраменко

Кременчуцький національний університет імені Михайла Остроградського
вул. Першотравнева, 20, м. Кременчук, 39600, Україна. E-mail: helena.job@mail.ru

Податкове законодавство України у 2011 р. зазнало революційних змін – з 2011 р. в Україні введено в дію Податковий Кодекс України. Його метою було зближення правил ведення бухгалтерського і податкового обліку, зменшення податкового тягара платників податків, забезпечення досягнення балансу інтересів держави та платників податків і регулювання податкових надходжень до бюджету. Проте нове законодавство не ліквідувало існуючих проблем, а подекуди збільшило їх. Одним з найважливіших податків нашої податкової системи є податок на прибуток. Саме він зазнав найбільших змін. На сьогодні податок на прибуток, розрахований за даними податкового обліку, не відповідає сумі податку, розрахованого за даними бухгалтерського обліку. Зумовлено це відмінностями у правилах формування результату діяльності у податковому і бухгалтерському обліках. Невідповідність законодавства ускладнює роботу підприємств. У роботі висвітлено вплив змін у податковому законодавстві на формування оподатковуваного прибутку.

Ключові слова: оподатковуваний прибуток, доходи, витрати, податковий облік, бухгалтерський облік.

ФОРМИРОВАНИЕ НАЛОГООБЛАГАЕМОЙ ПРИБЫЛИ В КОНТЕКСТЕ ИЗМЕНЕНИЙ В НАЛОГОВОЕ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВО УКРАИНЫ

А. А. Касич, Е. И. Авраменко

Кременчугский национальный университет имени Михаила Остроградского
ул. Первомайская, 20, г. Кременчуг, 39600, Украина. E-mail: helena.job@mail.ru

В налоговом законодательстве Украины в 2011 г. произошли революционные изменения – с 2011 г. в Украине введен в действие НКУ. Его целью было сближение правил ведения бухгалтерского и налогового учета, уменьшение налогового бремени плательщиков налогов, обеспечение достижения баланса интересов государства и налогоплательщиков и регулирования налоговых поступлений в бюджет. Однако новое законодательство не ликвидировало существующих проблем, а порой увеличило их. Одним из важнейших налогов нашей налоговой системы является налог на прибыль. Именно он наиболее изменился. Сегодня налог на прибыль, рассчитанный по данным налогового учета, не соответствует сумме налога, рассчитанного по данным бухгалтерского учета. Это вызвано различиями в правилах формирования результата деятельности в налоговом и бухгалтерском учете. Несоответствие законодательства усложняет работу предприятий. В работе освещено влияние изменений в налоговом законодательстве на формирование налогооблагаемой прибыли.

Ключевые слова: налогооблагаемая прибыль, доходы, расходы, налоговый учет, бухгалтерский учет.

АКТУАЛЬНІСТЬ РОБОТИ. Податкове законодавство України у 2011 р. зазнало революційних змін – з 2011 р. в Україні введено в дію Податковий Кодекс України (ПКУ). Його метою було зближення правил ведення бухгалтерського і податкового обліку, зменшення податкового тягара платників податків, забезпечення досягнення балансу інтересів держави і платників податків та регулювання податкових надходжень до бюджету. Проте нове законодавство не ліквідувало існуючих проблем, а подекуди збільшило їх.

Найважливіший вплив на діяльність суб'єктів господарювання має податок на прибуток, який є основним бюджетоутворюючим податком країни.

Питання зближення бухгалтерського та податкового обліку завжди привертають увагу вітчизняних науковців та практиків. Зокрема, дану проблему досліджували Пономаренко О.Г. [1], Жураковська І.В. [2], Коропецька Т.О., Мельничук І.І. [3], Костякова А.А. [4], Кіляр О.Р. [5] та інші. Проте питання зближення податкової та фінансової звітності залишається неопрацьованим.

Мета роботи – огляд змін у порядку формування оподатковуваного прибутку, спричиненого введенням в дію Податкового кодексу України.

МАТЕРІАЛ І РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕНЬ. Сума прибутку (збитку), що підлягає оподаткуван-

ню, досить часто відрізняється від суми прибутку (збитку), отриманої за даними бухгалтерського обліку. Зумовлено це відмінностями у правилах формування фінансового результату, які визначені Законом про бухгалтерський облік та П(С)БО [3] та правилами визначення оподатковуваного результату, встановленими Розділом III ПКУ [7]. Урегулювати ситуацію дозволяють кілька нормативних актів, а саме П(С)БО 17 «Податок на прибуток» і Наказ Міністерства фінансів України від 25.01.2011 р. № 27 Про затвердження Положення бухгалтерського обліку «Податкові різниці», який набрав чинності з 01.01.2013 р.

Норми положення бухгалтерського обліку «Податкові різниці» визначають методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про податкові різниці та її розкриття у фінансовій звітності.

Згідно з Наказом Про затвердження Положення бухгалтерського обліку «Податкові різниці» податкова різниця – різниця, яка виникає між оцінкою і критеріями визнання доходів, витрат, активів, зобов'язань за положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку та доходами і витратами, визначеними податковим законодавством.

Постійна податкова різниця – податкова різниця, яка виникає у звітному періоді та не анулюється в наступних звітних податкових періодах.

Тимчасова податкова різниця – податкова різниця, яка виникає у звітному періоді та анулюється в наступних звітних податкових періодах.

При визначенні податкового прибутку (збитку) звітного періоду за даними бухгалтерського обліку фінансовий результат до оподаткування, визначений шляхом порівняння доходів звітного періоду з витратами, що були здійснені для отримання цих доходів, які визнані і оцінені відповідно до положень (стандартів) бухгалтерського обліку, коригується на суму постійних податкових різниць та частину суми тимчасових податкових різниць, що відноситься до звітного періоду. Однак актуальність використання рахунків 17 «Відстрочені податкові активи» та 54 «Відстрочені податкові зобов'язання» не зменшилася, оскільки навіть гармонізована з бухгалтерським обліком методика розрахунку сум податку на прибуток передбачає наявність податкових різниць [1].

Податкові різниці, які враховуються при визначенні податкового прибутку (збитку) за звітний період, з метою бухгалтерського обліку поділяються на:

- податкові різниці щодо доходу (виручки) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);
- податкові різниці щодо інших операційних доходів;
- податкові різниці щодо інших доходів;
- податкові різниці щодо собівартості реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг);
- податкові різниці щодо інших операційних витрат;
- податкові різниці щодо інших витрат;
- податкові різниці щодо надзвичайних доходів;
- податкові різниці щодо надзвичайних витрат.

Розглянемо деякі зміни в оподаткуванні прибутку підприємств, спричинені введенням в дію ПКУ. На відміну від раніше діючих норм Закону України № 334 «Про оподаткування прибутку підприємств», у ПКУ передбачено виключення з доходу сум попередньої оплати та авансів, що отримані у рахунок оплати товарів, виконаних робіт, наданих послуг (п. 136.1 ПКУ). Згідно п.п. 137.1. ПКУ дохід від реалізації товарів визнається за датою переходу покупцеві права власності на такий товар.

Таким чином, введення цієї норми ліквідувало правило «першої події» та зблизило формування результату діяльності у податковому та бухгалтерському обліках.

Основна частина податкових різниць пов'язана з витратами підприємства, так як статтею 139.1 ПКУ встановлено додаткові обмеження складу витрат, які не включають до податкових [2]. Витрати визнаються за датою нарахування доходу, для отримання якого вони здійснені, крім окремих випадків. Тобто в податкових розрахунках застосовується принцип нарахування та відповідності доходів і витрат аналогічно бухгалтерському обліку.

Згідно норм Закону № 334 «Про оподаткування прибутку підприємств» нарахування амортизації не було пов'язане з видом витрат. У ПКУ витрати на амортизацію включаються до витрат відповідно до

їх виду (загальновиробничі, адміністративні і т.д.), що збільшує суму податку на прибуток.

Особливої уваги потребує облік витрат, що формують собівартість виготовленої продукції, до яких відносяться витрати на забезпечення працівників спецодягом. Згідно статті 140. ПКУ Особливості визнання витрат подвійного призначення при визначенні об'єкта оподаткування враховуються витрати платника податку на забезпечення найманих працівників спеціальним одягом, взуттям, мийними та знешкоджувальними засобами, засобами індивідуального захисту, що необхідні для виконання професійних обов'язків, а також продуктами спеціального харчування за переліком, що встановлюється Кабінетом Міністрів України. Витрати на забезпечення працівників спецодягом, спецвзуттям та іншими засобами індивідуального захисту, що необхідні для виконання професійних обов'язків, платник податку має право віднести до складу витрат, якщо ці засоби включено до переліку спеціального одягу, що затверджено Кабінетом Міністрів України, та передбачено Типовими галузевими нормами безплатної видачі працівникам спеціального одягу, спеціального взуття та інших засобів індивідуального захисту.

У податковому обліку спецодяг у межах установлених норм класифікується як запаси. У бухгалтерському обліку спецодяг може бути оприбуткований як на рахунку 22 «Малоцінні швидкозношувані предмети» (МШП), так і на рахунку 112 «Малоцінні необоротні матеріальні активи» (МНМА). Відмінністю в обліку буде те, що МШП списуються на витрати відразу після передачі в експлуатацію (п. 23 П(С)БО 9) [6], а МНМА у перший місяць експлуатації, відповідно до п. 27 П(С)БО 7 [6], амортизуються на 50 або 100 % своєї вартості. На який рахунок віднести той чи інший спецодяг, визначається, насамперед, терміном їх служби та зазначається в Наказі про облікову політику підприємства. Із введенням у дію Податкового Кодексу України платникам не треба здійснювати розрахунок приросту (убутку) запасів, а тому залишки товарів на складах не будуть підлягати відображенню в декларації з податку на прибуток. Тепер у податковому обліку замість поняття «валові витрати» існує таке поняття як собівартість. Згідно п.п. 138.4. розділу III Податкового Кодексу України витрати, що формують собівартість реалізованих товарів, виконаних робіт, наданих послуг, визнаються витратами того звітного періоду, в якому визнано доходи від реалізації таких товарів, виконаних робіт, наданих послуг. Скасування п. 5.9 Закону України «Про податок на прибуток», за якого при передачі одягу в експлуатацію його вартість виключалась з перерахунку балансової вартості ТМЦ, не дозволяє зменшити розмір оподаткованого прибутку підприємства в цей період. Таким чином, підприємство не матиме права відображати витрати, як раніше, у момент їх виникнення (передачі спецодягу в експлуатацію). Дата виникнення витрат по спецодягу буде залежати від того, до якого саме виду витрат він включається. Це зближує дані бухгалтерського і податкового обліку, проте негативно впливає на фінансовий стан підприємства, так як здійснені витрати на придбання

спецоцягу не зразу відобразатимуться у податковому обліку і збільшуватимуть суму податку на прибуток, що підлягає сплаті до бюджету.

Згідно з п.п. 138.10.4. ПКУ склад інших операційних витрат суттєво відрізняється від їх переліку в бухгалтерському обліку, тобто до витрат з метою визначення об'єкта оподаткування включається тільки частина тих витрат, які обліковують на бухгалтерському рахунку 94 «Інші операційні витрати». До цих витрат включено витрати на оплату податків і зборів, крім податку на додану вартість і торгового патенту згідно з пп. 139.1.6 та 139.1.10 п. 139.1 ст. 139 ПКУ. Податок на прибуток, визнані штрафи, пені, неустойки не включаються до складу податкових витрат, на відміну від бухгалтерського обліку.

Особливої уваги заслуговує відображення в обліку доходів, пов'язаних з безоплатним наданням товарів з рекламною метою. Згідно п.п. 14.1.202 ПКУ операції з безоплатного надання товарів є продажем. Згідно з п.п. 135.4 ПКУ дохід від продажу визнається у розмірі договірної вартості товарів, але не менше суми компенсації, яка у разі безоплатної передачі дорівнює нулю. Згідно з п.п. 153.2.1 доходи при здійсненні операцій з пов'язаними особами та неплатниками податку на прибуток відображаються виходячи із договірних цін, але не менших за звичайні, якщо вони відрізняються від них не більше ніж на 20 %. Але при безоплатній передачі товарів ціни відрізняються більше ніж на 20 %, тому доходи при здійсненні операцій з пов'язаними особами та неплатниками податку на прибуток визнаються на рівні звичайних цін. Згідно П(С)БО 15 дохід визнається у момент збільшення активу або зменшення зобов'язання, за умови, що оцінка доходу достовірно визначена.

Таким чином, при передачі товару з рекламною метою неплатникам податку на прибуток (у т.ч. фізичним особам) податковий дохід визнається на рівні звичайних цін, а у бухгалтерському обліку доходи не відображаються. Це спричиняє постійні різниці при відображенні доходів у бухгалтерському та податковому обліку, що вимагає удосконалення податкового законодавства.

Податковий кодекс України змінив правила формування оподаткованого прибутку, у тому числі і порядок обліку основних засобів. Спроба максимального наближення податкового і бухгалтерського обліку основних засобів почалася з уніфікації термінів. Термін «основні фонди» Закону «Про оподаткування прибутку підприємств» замінений терміном «основні засоби» Розділу III ПКУ. Згідно Положень бухгалтерського обліку (П(С)БО 7) основні засоби - матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здачі в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він перевищує рік). ПКУ закладає перехід від групового до пооб'єктного обліку основних засобів та нарахування амортизації здійснюється щомісяця і пооб'єктно. Згідно з ПКУ класифікація основних засобів в

податковому обліку тепер передбачає 16 груп замість звичних нам чотирьох. «Однак більш глибокий порівняльний аналіз дозволяє виділити деякі відмінності в процесі нарахування амортизації, зокрема, існує незначна відмінність щодо встановлення строку корисного використання (експлуатації) об'єкта основних засобів, зокрема п. 145.1 ПКУ встановлені мінімально допустимі строки корисного використання, в той час, як п. 23 П(С)БО 7 жодних обмежень щодо даних термінів не передбачено» [8].

Впливає на відмінності нарахуваної амортизації в податковому та бухгалтерському обліку збереження розподілу основних засобів у податковому обліку на виробничі і невиробничі. Так, згідно з п. 144.3 ПКУ «Не підлягають амортизації та проводяться за рахунок відповідних джерел фінансування... витрати на придбання/самостійне виготовлення і ремонт, а також на реконструкцію, модернізацію або інші поліпшення невиробничих основних засобів. Термін «невиробничі основні засоби» означає необоротні матеріальні активи, які не використовуються у господарській діяльності платника податку.

Згідно з ПКУ амортизації підлягають витрати на проведення ремонту та інших видів поліпшення основних засобів, що перевищує 10 % сукупної балансової вартості всіх груп основних засобів на початок звітного року. Ця норма є складовою податкових різниць, оскільки відсутня в бухгалтерському обліку.

Можна відмітити принципові розбіжності виникнення витрат у бухгалтерському та податковому обліку при переоцінці основних засобів. У бухгалтерському (фінансовому) обліку при проведенні переоцінки відбувається зростання витрат на суму уцінки залишкової вартості об'єкта основних засобів при переоцінці, яка здійснюється вперше. Якщо сума уцінки залишкової вартості перевищує суму попередньої дооцінки, то спочатку списується додатковий капітал, створений у результаті попередньої дооцінки, а суму перевищення включають до складу витрат. У податковому обліку при проведенні переоцінки основних засобів доходи і витрати не виникають. Вплив на величину доходів і витрат буде мати лише проведення індексації основних фондів, яка є правом платників податку, а не їх обов'язком [9].

У п. 146.21 ПКУ передбачене проведення переоцінки основного засобу шляхом щорічної індексації вартості основних засобів, що підлягають амортизації, і суми нарахуваної амортизації. Про необхідність та умови проведення такої переоцінки доцільно відзначити в обліковій політиці підприємства. Така переоцінка не передбачена П(С)БО, тому в наказі слід виділити окремо правила переоцінки для бухгалтерського та податкового обліку. Введені зміни у нормативно-правові документи, щодо обліку основних засобів, можуть призвести до виникнення розбіжностей у неточностях розуміння сутності «основних засобів», їх віднесення до певних об'єктів обліку, визначення: строку корисного використання (експлуатації) та сум нарахованих амортизаційних відрахувань, залишкової вартості основних засобів та тимчасових податкових різниць [4].

Витрати від браку в повному розмірі є іншими прямими витратами у складі собівартості продукції (п. 14 П(С)БО 16), то в податковому обліку до складу витрат підприємство може вклю-

чити втрати від браку в межах норм, установлених Кабінетом Міністрів України. До встановлення таких норм КМУ підприємство самостійно визначає та обґрунтовує допустимі норми технічно неминучого браку в наказі по підприємству (п. 138.7 ПКУ). Це правило можна закріпити в Наказі про облікову політику.

У п. 137.3 ПКУ сказано, що коли підприємство виробляє товари (виконує роботи, надає послуги) з тривалим (більше одного року) технологічним циклом виробництва і договорами з контрагентами не передбачене їх поетапне здавання, доходи нараховуються платником податків самостійно відповідно до ступеня завершеності виробництва. Ступінь завершеності визначається за питомою вагою витрат, здійснених у звітному періоді, у загальній сумі очікуваних витрат та (або) за питомою вагою послуг, наданих у звітному податковому періоді, у загальному обсязі послуг, які повинні бути надані. Це відповідає порядку визначення доходів у бухгалтерському обліку (п. 11 П(С)БО 15). А для цілей податкового обліку в наказі про облікову політику необхідно тільки вказати, що буде базою для визначення ступеня завершеності робіт у таких випадках.

ПКУ визначає склад статей виробничої собівартості (п. 138.8), безпосередньо пов'язаних із вироб-

ництвом товарів, виконанням робіт, послуг, які включають:

- прямі матеріальні витрати;
- прямі витрати на оплату праці;
- амортизацію виробничих основних засобів та нематеріальних активів;
- вартість отриманих послуг;
- інші прямі витрати.

Перелік і склад статей виробничої собівартості встановлюється підприємством в Наказі про облікову політику (п. 11 П(С)БО 16). На відміну від бухгалтерського обліку, у податковому обліку загально-виробничі витрати не включаються до складу виробничої собівартості, а відносяться до інших витрат звітного періоду.

Таким чином, аналіз змін до ПКУ дав можливість визначити:

- їх вплив на суму оподаткованого прибутку та відповідно податку на прибуток, що підлягає сплаті до бюджету, порівняно із правилами ведення податкового обліку Законом України «Про оподаткування прибутку підприємств»;
- ступінь зближення правил ведення бухгалтерського і податкового обліку (табл. 1).

Таблиця 1 – Вплив змін у правилах визначення податку з прибутку на його суму

Назва операції		Вплив змін на суму податку з прибутку
Податковий облік	Бухгалтерський облік	
Дохід від реалізації товарів визнається за датою переходу покупцеві права власності на такий товар	Дохід від реалізації товарів визнається за датою переходу покупцеві права власності на такий товар	Зменшує
Витрати визнаються за датою нарахування доходу, для отримання якого вони здійснені	Витрати визнаються за датою нарахування доходу, для отримання якого вони здійснені	Збільшує
Витрати на амортизацію включаються до витрат відповідно до їх виду	Витрати на амортизацію включаються до витрат відповідно до їх виду	Збільшує
Витрати на спецодяг включаються до витрат відповідно до їх виду	Витрати на спецодяг включаються до витрат відповідно до їх виду	Збільшує
Податок на прибуток, визнані штрафи, пені, неустойки не включаються до складу витрат	Податок на прибуток, визнані штрафи, пені, неустойки включаються до складу інших операційних витрат	Збільшує
Витрати на благодійність не включаються до складу витрат (крім неприбуткових організацій та бюджетів)	Витрати на благодійність включаються до складу витрат	Збільшує
Доходи при здійсненні операцій з пов'язаними особами відображаються виходячи із договірних цін, але не менших за звичайні, якщо вони відрізняються від них не більше ніж на 20 %	Доходи при здійсненні операцій з пов'язаними особами відображаються виходячи із договірних цін	Збільшує
Безоплатне надання товарів з рекламною метою пов'язаним особам та неплатникам податку на прибуток визнаються на рівні звичайних цін	Безоплатне надання товарів з рекламною метою пов'язаним особам та неплатникам податку на прибуток - у бухгалтерському обліку доходи не відображаються	Збільшує
Не включають до витрат витрати, не пов'язані з провадженням господарської діяльності, а саме витрати на організацію та проведення прийомів, презентацій, свят, розваг та відпочинку придбання та розповсюдження подарунків	Витрати, не пов'язані з провадженням господарської діяльності, а саме витрати на проведення презентацій, свят, придбання та розповсюдження подарунків включають до адміністративних витрат	Збільшує

ВИСНОВКИ. Таким чином, на підставі проведеного дослідження можна зробити висновок, що мету введення ПКУ не досягнуто. Слід відзначити, що ліквідовано значну кількість відмінностей у прави-

лах ведення бухгалтерського і податкового обліків – зближення правил ведення бухгалтерського і податкового обліку частково відбулося. Проте питання зменшення податкового тягаря платників податків

залишилось поза увагою його розробників – багато внесених змін сприяють зростанню сум податку на прибуток, що підлягають сплаті до бюджету. Необхідно більше уваги приділяти не тільки полегшенню праці обліковців, а і зростанню прибутковості підприємств, адже саме прибуток у сучасних умовах господарювання є джерелом інвестиційних ресурсів. Реформування податкового законодавства повинно відбуватись шляхом утворення більш досконалої податкової системи, яка б задовольняла інтереси як держави, так і підприємств.

ЛІТЕРАТУРА

1. Пономаренко О.Г. Облік податкових різниць: передумови та перспективи розвитку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nppdaa/econ/2011_2_2/348.pdf.
2. Жураковська І.В. Склад бухгалтерських доходів і витрат в податковому обліку [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/Portal/soc_gum/ekfor/2012_1/56.pdf.
3. Види податкових різниць та нове законодавство / Т.О. Коропецька, І.І. Мельничук // Сталій розвиток економіки. – 2011. – № 5 (8). – С. 270–273.

4. Костякова А.А. Співставність бухгалтерсько-го та податкового обліку основних засобів // Збірник наукових праць ТДАУ. – 2012. – № 1 (17). – С. 256–263.

5. Кіляр О.Р. Нормативно-правове регулювання обліку податкових різниць // Інноваційна економіка. – 2012. – № 37. – С. 230–235.

6. Бухгалтерський облік та звітність в Україні: збір. норм.-прав. актів / Упоряд. М.І. Камлик. – К.: Атіка, 2005. – 799 с.

7. Податковий кодекс України (із змінами, внесеними згідно із законом № 2856-VI від 23.12.2010 р.): [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?page=1&nreg=2755-17&new=1>.

8. Проблеми і перспективи розвитку фінансів, обліку і маркетингу в сучасному середовищі. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених і студентів, 25–26 жовтня 2012 р., м. Київ / Ред. О.О. Шеремет; Національний університет харчових технологій. – 265 с.

9. Супрунова І.В. Переоцінка основних засобів як інструмент зміни вартості активів підприємства // Вісник ЖДТУ. – 2011. – № 3 (57). – С. 170–174.

TAXABLE PROFIT FORMING WITHIN THE CONTEXT OF CHANGES IN THE TAX LEGISLATION OF UKRAINE

A. Kasich, O. Avramenko

Kremenchuk Mykhailo Ostrohradskyi National University

vul. Pershotravneva, 20, Kremenchuk, 39600, Ukraine. E-mail: helena.job@mail.ru

Tax legislation of Ukraine undergone revolutionary changes in 2011 when the tax code of Ukraine was enacted. It had the purpose of bring together the rules of bookkeeping and tax accounting, reducing the tax burden of taxpayers, ensuring the balance obtaining between the interests of the state and taxpayers, and regulation of tax budget revenues. However, the new legislation does not settle the existing problems, but has increased them now and then. The tax on profits is one of the most vital taxes in our legislation system today, and it undergone the most changes. Nowadays taxes calculated according to the data from tax accounting do not coincide with the tax amount calculated according to figures from bookkeeping. Such a disagreement is a consequence of differences between forming standards for the performance results in tax accounting and bookkeeping. This disagreement complicates operation of a business. This work highlights the impact of changes in the tax legislation of Ukraine on the forming of taxable profit.

Key words: taxable profit, revenues, expenses, tax accounting, accounting.

REFERENCES

1. Ponomarenko O. Accounting of tax differences: the preconditions and prospects of development. [Electronic resource]. – Access mode: http://www.nbu.gov.ua/portal/chem_biol/nppdaa/econ/2011_2_2/348.pdf. [in Ukrainian]
2. Zhurakovskaya I.V. The accounting of income and expenses in the tax accounting. [Electronic resource]. – Access mode: http://www.nbu.gov.ua/Portal/soc_gum/ekfor/2012_1/56.pdf. [in Ukrainian]
3. Koropecka T. O., I.I. Melnichuk. Types of tax differences and new legislation // *Stalyi rozvytok ekonomiky*. – 2011. – № 5 (8). – PP. 270–273. [in Ukrainian]
4. Kostyakova A.A. Comparison of bookkeeping and tax account of the fixed assets // *Journal of Tavria State Agrotechnical University*. – 2012. – № 1 (17). – PP. 256–263. [in Ukrainian]
5. Kilyar O. R. Normative-legal regulation of accounting for tax differences // *Innovative economy*. – 2012. – № 37. – PP. 230–235. [in Ukrainian]

6. *Bukhgalterskii oblik ta zvitnist v Ukraini* [Accounting and reporting in Ukraine]: collection of regulatory legal acts / Ed.by M. I. Kamlyk – Kyiv: Atika, 2005. – 799 p. [in Ukrainian]

7. The tax code of Ukraine. [Electronic resource]. – Access mode: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0212-11>.

8. Problems and prospects of development Finance, accounting and marketing in the modern environment. *Materials of the All-Ukrainian scientific-practical conference of young scientists and students*, 25–26 October 2012, Kiev / Editor O.O. Sheremet; National University of Food Technologies. – 265 p. [in Ukrainian]

9. Suprunova I.V. Revaluation of fixed assets as a tool of changes in the value of assets of the enterprise // *Journal of Zhytomyr State Technological University*. – 2011. – № 3 (57). – PP. 170–174. [in Ukrainian]

Стаття надійшла 10.01.2013.